

XVIII C 543/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Beata Kowalska

rozpoznawszy w dniu: 17 maja 2018 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko: E. S.

o: zapłatę

oddala powództwo.

XVIII C 543/18

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron.

Powód H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się od pozwanej E. S. 954,57 zł z odsetkami jak w pozwie, wraz z kosztami procesu według norm przepisanych, tytułem umowy kredytowej, jaka miała być zawarta 18 marca 2008 roku przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem (...) Bank spółką akcyjną we W..

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Referendarza Sądowego Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z 12 stycznia 2018 roku w sprawie XVIII Nc 19476/17 wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła zarzut przedawnienia wskazując przez podkreślenie umowy, że obowiązywała ona do 18 marca 2009 roku (k. 30).

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie; wydano wyrok zaoczny.

II. Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.

(...) Bank spółka akcyjna we W. i E. S. zawarli 18 marca 2008 roku umowę o przyznanie limitu kredytowego oraz o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej.

(bezsporne)

Umowa została zawarta na czas oznaczony do 18 marca 2009 roku, przy czym Bank miał automatycznie przedłużać umowę, o ile nie zostanie złożone oświadczenie o jej wypowiedzeniu, o czym stanowił jej § 8.

(umowa, k. 30)

Powód nie wykazał, jakiegokolwiek przedłużenia. Automatyzm z § 8 umowy oznacza jedynie brak oczekiwania na wniosek pozwanej, nie oznacza natomiast braku oświadczenia Banku – skoro zastrzeżono, że „Bank będzie automatycznie przedłużał”, tedy zdecydowano iż owa prolongata wymaga pozytywnego oświadczenia Banku, choćby przez fakty dokonane. Powód nie przedstawił jednak żadnego dowodu na to, że po 18 marca 2009 roku umowa nadal była wykonywana przez strony. Brak zatem podstaw do przyjęcia, że do przedłużenia na okres po 18 marca 2009 roku doszło.

III. **Ocena roszczenia.**

Umowa o limit kredytowy to nic innego jak umowa o kredyt.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 p.b.1).

Pozwana podniosła zarzut przedawnienia.

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (art. 117 § 2 k.c.). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata (art. 118 k.c.).

Uwzględniając zatem trzyletni okres przedawnienia roszczenia, jako związanego z prowadzeniem działalności bankowej, a więc gospodarczej, przez pierwotnego wierzyciela, roszczenie uległo przedawnieniu z końcem 18 marca 2012 roku (art. 112 zd. I k.c.).

Powództwo podlega oddaleniu w całości.

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Pozwana nie wykazała jednak poniesienia żadnych kosztów, podlegających zwrotowi jako koszty procesu (art. 98 § 2 k.p.c.).

1 Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (j.t. – Dz.U. z 2017 r., poz. 1876, z późn. zm.).